

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Zubka a soudců Mgr. Dušana Broulíka a Mgr. Davida Mařádka ve věci

žalobkyně: **MUDr. Marie V.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Františkem Mészárosem
sídlem Pod novým lesem 127/44, Veleslavín, 162 00 Praha

proti
žalované: **TnG-Air Servis s.r.o.**, IČO 29441421
sídlem Havlíčkovo nábřeží 1167/12, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
zastoupená advokátem Mgr. Michaelem Škurkou, LL.M., MSc.
sídlem Za Poštou 416/2, Nové Sady, 779 00 Olomouc

o zaplacení částky 212 500 Kč s příslušenstvím
o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 19. 4. 2024, č. j. 164 C 3/2023-114

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I **potvrzuje**.

II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku II **mění** takto:

Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 121 362 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Františka Mészárose, advokáta se sídlem Pod novým lesem 127/44, Praha.

III. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 23 123 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Františka Mészárose, advokáta se sídlem Pod novým lesem 127/44, Praha.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 27. 2. 2023 se žalobkyně jako objednatelka proti žalované coby zhotovitelce domáhala zaplacení částky 212 500 Kč s příslušenstvím se zdůvodněním, že dne 19. 5. 2022 uzavřely v Praze, v místě bydliště žalobkyně, nikoli v Ostravě, smlouvu o dílo č. 2022/(dále jen smlouvu), jíž se žalovaná zavázala dodat žalobkyni tepelné čerpadlo TnG-Air HE 150065 (dále jen čerpadlo) bez bojleru, s místem plnění v bydlišti žalobkyně, a to do 180 dnů ode dne uhrazení první platby ze strany žalobkyně, kterou byla žalobkyní zaplacená částka 212 500 Kč. Žalobkyně měla zájem o dodání a instalaci čerpadla coby možné úspory energie pro svůj dům. V návaznosti na zanechaný kontakt se jí žalovaná ozvala a proběhla návštěva zástupce žalované, pana K., v bydlišti žalobkyně, načež účastnice uzavřely zmíněnou smlouvu, čemuž byl přítomen i její syn. Doba plnění marně uplynula dnem 7. 12. 2022, žalovaná dílo neprovedla a žalovanou nekontaktovala. První reakcí byl až telefonát po odstoupení od smlouvy. Dopisem ze dne 11. 12. 2022 žalobkyně od smlouvy odstoupila, jako adresáta však omylem označila namísto žalované společnost TnG-Air.CZ, s. r. o., která je s žalovanou propojena osobou jediného společníka a sídlí na téže adrese. Na odstoupení však žalovaná odpověděla dopisem ze dne 16. 12. 2022 tak, že byla ochotna žalobkyni vrátit pouze 172 520 Kč. Následně žalobkyně z opatrnosti dopisem ze dne 12. 1. 2023 od smlouvy znovu odstoupila. Žalovaná reagovala dne 3. 2. 2023 s tím, že k odstoupení není důvod, neboť žalobkyně byla poučena o svých právech včetně práva odstoupení, zároveň byla dána výjimka z práva odstoupení od smlouvy podle § 1837 písm. d) zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. z.). S tím žalobkyně nesouhlasila. Žalobkyni vyjma podepsané smlouvy žádný dokument nezůstal. Učinila volbu pouze co do čerpadla bez bojleru, jinak ne. I přes předžalobní výzvu žalovaná žalobkyni dosud nic nevrátila, nejpozději od 28. 1. 2023 je tedy v prodlení.

2. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s poukazem na to, že závazek ze smlouvy trvá, protože odstoupení odporovalo zákonu. Byla připravena plnit, v čemž jí ovšem žalobkyně zabránila; snažila se ji opakovaně telefonicky kontaktovat. Žalobkyně byla poučena o všech právech, které jí jako spotřebitelce náleží (čl. 8.5. smlouvy), a to i náhledem na poučení na webových stránkách žalované. Dílo bylo upraveno podle přání žalobkyně, jak plyne z čl. 1.1. a 1.2. smlouvy. Na výzvu prvostupňového soudu podle § 118a odst. 1 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), k doplnění skutkových tvrzení a důkazních návrhů, v čem konkrétně spočívala úprava čerpadla podle přání žalobkyně, žalovaná odpověděla, že po uzavření smlouvy byla zjištěna konfigurace dle místa plnění (nemovitosti žalobkyně) na základě konzultace s žalobkyní, která si zvolila konkrétní parametry díla podle svých potřeb. Především si vymínila, že chce čerpadlo propojit se dvěma bojlery, které by měly fungovat autonomně a nezávisle. Na základě zjištěné konfigurace došlo k parametrizaci a naladění hydroboxu na potřebnou konfiguraci žalobkyně. Na hydroboxu se modifikovalo nastavení „hw switch“ pro objednaný výkon čerpadla, nastavení připojení externích bojlerů a zásah do softwaru ohledně této modifikace, povolení činnosti ve „firmware“, osazení požadovaným přetlakovým ventilem a odvzdušňovací ventily, instalace volitelného internetového modulu, tyto úkony se provádí ve výrobě autorizovaným specialistou. Následně byly vytvořeny součástky díla tak, aby odpovídaly možné montáži na místě samém. Před provedením díla žalovaná v rámci svého skladu propojila příslušnou venkovní jednotku a otestovala potřebnou kompatibilitu a s tím spojenou kusovou elektrickou zkoušku. Poté došlo k sestavení všech komponentů pro účely zavážky díla žalobkyni. Čerpadla mají několik funkcí, které lze přizpůsobit na základě potřeb jednotlivých zákazníků, což je patrno z užitného vzoru žalované č. 34332. Dále žalovaná tvrdila, že žalobkyni předem upozornila na čl. 8.3. smlouvy o možném prodlení v situaci pandemie nemoci Covid 19 a tím vzniklých výpadků ve výrobě. Z jednání žalobkyně je zřejmé, že si celý závazek rozmyslela, neboť již dne 11. 12. 2022 (po třech dnech prodlení) odstoupila od smlouvy, aniž by žalovanou vyzvala a poskytla jí dodatečnou lhůtu k plnění. Žalobkyně odmítla jakkoli spolupracovat, ač bylo prodlení nepodstatným porušením smlouvy.

3. Okresní soud napadeným rozsudkem žalobě plně vyhověl (výrok I.) a zavázal žalovanou k náhradě nákladů řízení žalobkyni (výrok II.). Dospěl přitom ke skutkovým zjištěním rozvedeným v bodech 3. – 4. odůvodnění a shrnutým v bodě 8. do skutkového závěru, že žalobkyně jako objednatelka

s žalovanou co zhotovitelkou zastoupenou Petrem K. po předchozí osobní schůzce v místě bydliště žalobkyně uzavřela písemnou smlouvu, jejímž předmětem bylo provedení díla spočívajícího v dodávce a montáži čerpadla bez bojleru s místem plnění na adrese bydliště žalobkyně v termínu do 180 dnů ode dne uhrazení první platby podle smlouvy. Celková cena byla ujednána ve výši 212 520 Kč s tím, že se ji žalobkyně zavázala uhradit do 7 kalendářních dnů od podepsání smlouvy. Zmíněnou cenu uhradila dne 9. 6. 2022 podle faktury č. 120221545. Na schůzce s panem K. na jeho doporučení po zhlédnutí dotčené nemovitosti a stávajícího otopného systému zvolila typ čerpadla podle jeho výkonu. Čerpadlo mělo být napojeno na stávající bojler s možností ovládání nastavení teploty v jednotlivých místnostech. Dopisem ze dne 11. 12. 2022 žalobkyně odstoupila od smlouvy pro nedodání čerpadla ve sjednané době, tj. do 6. 12. 2022 s tím, že dopis poslala na adresu sídla žalované dne 12. 12. 2022 (k rukám jednatelky Taťány G.), avšak s označením společnosti TnG-Air.CZ, s. r. o., a zároveň na e-mailovou adresu žalované (info@tng-air.cz), na nějž zaměstnanec žalované Šimon M. reagoval e-mailem a dopisem ze dne 16. 12. 2022 tak, že respektují rozhodnutí žalobkyně, požadují však zaplacení (odečtení od kupní ceny) částky 40 000 Kč jako nákladů vzniklých podle smlouvy. Následně zástupce žalobkyně dne 12. 1. 2023 znova odstoupil od smlouvy kvůli nesprávnému označení adresáta v předchozím odstoupení. Druhé odstoupení bylo žalované doručeno dne 13. 1. 2023. Navzdory předžalobní výzvě žalovaná dosud peněžní prostředky nevrátila. Ze smluvního ujednání, podle nějž byl „*objednatel řádně seznámen s veškerými pokyny pro přípravu instalace tepelného čerpadla, nízkopotenciálového zdroje tepla, řady TnG Air, s veškerými svými právy a povinnostmi souvisejícími s realizací díla v oblasti soukromého i veřejného práva, informacemi, na něž tato smlouva odkazuje a také s veškerou nutnou veřejnoprávní i soukromoprávní legislativou a informacemi uvedenými na webových stránkách zhotovitele www.zatopime.cz, což potvrzuje podpisem této smlouvy. Objednatel byl řádně seznámen s kompletní nabídkou, všemi podstatnými informacemi pro uzavření této smlouvy a veškerými pokyny pro přípravu instalace tepelného čerpadla, nízkopotenciálového zdroje tepla, řady TnG Air a také s veškerou nutnou veřejnoprávní a soukromoprávní legislativou,*“ nelze seznat, o jakých konkrétních právech a povinnostech měla být žalobkyně poučena. Žalovaná nepředložila žádný dokument zachycující uvedené poučení.

4. Takto zjištěný skutkový stav okresní soud právně kvalifikoval jako závazek ze smlouvy o dílo (§ 2586 o. z. ve znění účinném do 5. 1. 2023; viz čl. IV zákona č. 374/2022 Sb., kterým se mění o. z.), uzavřené mezi podnikatelem a spotřebitelem mimo obchodní prostory – v bydlišti žalobkyně (§ 1820 a následující o. z.) s tím, že bez montáže a nastavení čerpadla by se vůbec nenaplnil účel smlouvy, tedy vytápění nemovitosti. Žalovaná porušila svou předsmluvní informační povinnost ve smyslu § 1811 odst. 2 a § 1820 odst. 1 o. z.; neprokázala její splnění (§ 1839 o. z.). Případné zasvěcení do práv spotřebitele náhledem na webové stránky žalované není dostatečné s ohledem na zákonný požadavek textové podoby těchto informací (§ 1828 odst. 1 o. z.). To vedlo k prodloužení lhůty k odstoupení od smlouvy na 1 rok a 14 dnů od uzavření smlouvy (§ 1829 o. z.). Žalobkyně odstoupila od smlouvy včas a nebylo třeba, aby při tom uvedla důvod (§ 1818 o. z.). Žalovaná nedokázala specifikovat, v čem měla požadovaná úprava tepelného čerpadla ve smyslu § 1837 písm. d) o. z. spočívat. Žalobkyně si vybrala pouze výkon čerpadla a dodání bez bojleru. Výkon přitom zvolila po konzultaci s panem K. Z formuláře na webových stránkách žalované vyplynulo, že výběr konkrétního zboží je odvislý od žalovanou předem vymezených možností. Je jasné, že čerpadlo je nutno po instalaci softwarově nastavit a tím jej uvést do provozu, jinak by na místě nemohlo fungovat. Ze smlouvy pak žádné konkrétní modifikace ani zaznamenané požadavky žalobkyně nevyplynuly. Nešlo tudíž o zboží ve smyslu § 1837 písm. d) o. z. Žalovaná se ocitla v prodlení marným uplynutím lhůty 14 dnů podle § 1832 odst. 1 o. z.

5. Stran neodročení jednání ze dne 19. 4. 2024 navzdory žádosti jednatelky žalované okresní soud uzavřel, že uplatněný důvod nepovažuje za relevantní pro odročení jednání. O nevyhovění žádosti byli jednatelka i zástupce žalované obratem informováni s tím, že žalovaná je v projednávané věci řádně zastoupena advokátem, pročež jednatelčina nepřítomnost na jednání nikterak nekrátí její práva nehledě k tomu, že jednatelka nebyla k jednání ani osobně předvolána za účelem výslechu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

6. Proti rozsudku podala žalovaná odvolání s návrhem na změnu v podobě úplného zamítnutí žaloby s tím, že zopakovala své dosavadní argumenty a dodala, že prvostupňový soud porušil procesní práva žalobkyně tím, že zmíněné jednání neodročil přes žádost jednatelky, podloženou dočasnou pracovní neschopností. Jednatelka měla soudu objasnit zavedenou praxi žalované v podobných případech smluv o dílo. Nešlo zde o smlouvu uzavřenou mimo obchodní prostory. Žalobkyně totiž žalovanou sama vyhledala a aktivně se zasadila o uzavření smlouvy, kdežto příslušné ustanovení o. z. dopadá na situace, v nichž podnikatel vyhledá spotřebitele v soukromí a vyvine na něj nátlak k uzavření smlouvy; zde ovšem žádný nenastal stejně jako žádný moment překvapení ve smyslu bodu 22. preambule směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/83/EU o právech spotřebitelů (dále jen směrnice), jenž by mohl žalobkyni přimět k neuváženému obchodu. Dílo nebylo v okamžiku odstoupení ještě realizováno, takže žalobkyně neměla na odstoupení právo. Žalobkyně neposkytla žalované nezbytnou součinnost k dokončení díla, čímž se ocitla v prodlení, do nějž se tedy nemohla dostat žalovaná. I kdyby žalovaná v prodlení byla, šlo by jen o 3 dny bez poskytnutí dodatečné lhůty, takže by se mohlo jednat nanejvýš o nepodstatné porušení smlouvy, obzvlášť pokud žalobkyně v čl. 8.3. smlouvy vzala na vědomí právě i možnost prodlení. Záznamy vytáčení telefonu žalobkyně, jež měly svědčit o snaze žalované ji kontaktovat, se po určité době automaticky smazaly, ale žalovaná v tomto ohledu navrhla svědeckou výpověď Elišky Z., kterou soud prvního stupně neprovedl. Žalobkyně navíc zprvu odstoupila od smlouvy vůči nesprávné osobě a pozdější odstoupení bylo podloženo zcela odlišným důvodem.

7. Žalobkyně navrhla potvrzení napadeného rozsudku s odkazem na odůvodnění napadeného rozsudku, resp. rekapitulaci již dříve uplatněných argumentů.

8. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a že je přípustné, přezkoumal na jednání napadený rozsudek, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

9. Prvostupňový soud dospěl na základě provedených a správně vyhodnocených důkazů ke správným a úplným skutkovým zjištěním. Odvolací soud je tudíž jako taková přejímá a pro stručnost na ně v plné šíři odkazuje.

10. Odvolací soud se plně ztotožňuje i s právním hodnocením případu, které soud prvního stupně podal, a dodává k němu následující. Pokud jde o neodročení jednání ze dne 19. 4. 2024, žalovaná do okamžiku jeho konání nenavrhla provedení výslechu jednatelky – proto ji také okresní soud nepředvolal ani s tím, že bude vyslechnuta, ani proto, že je třeba její účasti na jednání. Teprve dodatečně žalovaná uvedla, že měla jednatelka objasnit jakousi „zavedenou praxi“ žalované. Je také třeba zdůraznit, že povinnosti důkazní předchází povinnost tvrzení; nejprve je účastník povinen tvrdit konkrétní skutečnosti, k jejichž objasnění má uplatněný důkazní prostředek sloužit a teprve poté může soud rozhodnout, zda takový důkaz provede (srov. § 6 první věta ve spojení s § 118 odst. 1, odst. 2 o. s. ř.). Může se totiž ukázat, že je dané tvrzení právně irelevantní pro meritum sporu, je nesporné, již bylo prokázáno či je nelze označeným důkazem prokázat. Rozhodně nelze postupovat tak, že účastník označí důkaz bez konkretizace odpovídajících tvrzení s tím, že vyslýchaný soudu sám popíše, „jak to celé bylo.“ I kdyby tedy žalovaná výslech jednatelky včas navrhla, neměl by jej za dané situace prvostupňový soud důvod provést. Otázka vnášení rozhodných skutkových tvrzení je problémem komunikace mezi advokátem a jeho klientem, nikoli odpovědností soudu a žalovaná měla za tímto účelem celou dobu zástupce – právního profesionála. Žalovaná ani dodatečně nerozvedla konkrétní skutečnosti, jež měla výpověď jednatelky prokázat. Žalovaná nedoložila konkrétní zdravotní problém jednatelky či lékařskou zprávu, z nichž by plynulo, že není schopna zúčastnit se nařízeného jednání (což není totéž jako pracovní neschopnost) a informace ČSSZ o DPN neobsahuje informaci o povolených vycházkách, které jsou přitom pravidlem (§ 56 odst. 2 písm. b), c) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů). Soud prvního stupně tudíž neporušil procesní práva žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

11. Účastnice skutečně uzavřely smlouvu o dílo. Klíčový je moment konfigurace a hlavně montáže čerpadla, které provedla na svůj náklad a nebezpečí žalovaná, která navíc nutně musela vykonat i zkoušku funkčnosti. Podíl těchto prací, na jejichž konkrétním výsledku zde záleželo, na časové, technické a finanční náročnosti zadané zakázky byl nepochybně velmi výrazný. Žalobkyně navíc žalované sama žádný materiál ani vlastní práci nedodala (srov. § 2085 odst. 1, § 2086 odst. 1, odst. 2 o. z.).

12. Tuto smlouvu uzavřely mimo prostor obvyklý pro podnikání žalované (§ 1820 odst. 1 o. z.). Podle zmíněného ustanovení a podle čl. 2 odst. 8) písm. a) směrnice k aplikaci stačí, je-li smlouva takto uzavřena. Není důvod k teleologické redukci normy na případy momentu překvapení či nátlaku. Tyto situace představují pouze interpretaci normy typickým příkladem, nikoli právně závaznou podmínku její aplikace. Podle bodu 21) preambule směrnice danému pravidlu podléhají i situace, v nichž *„je spotřebitel osobně a individuálně osloven mimo obchodní prostory, avšak smlouva je uzavřena bezprostředně poté v obchodních prostorách obchodníka"* a naopak by neměla zahrnovat případy, kdy *„obchodník nejprve přijde domů ke spotřebiteli zásadně za účelem provedení měření či vypracování odhadu bez jakéhokoli závazku ze strany spotřebitele a kdy je pak smlouva uzavřena až v pozdějším časovém termínu v obchodních prostorách obchodníka."* V tomto případě byla smlouva uzavřena již během návštěvy pana K. u žalobkyně (nešlo pouze o nezávazný odhad či měření), takže je nutno odpovídající ustanovení aplikovat tím spíše.

13. Odstoupení od smlouvy je možné mimo jiné tehdy, jestliže je v konkrétním ustanovení umožňuje zákon (§ 2001 o. z.). Jedním z takových případů je § 1829 odst. 1 první věta o. z. Podle § 1829 odst. 1 o. z. má *„spotřebitel právo odstoupit od smlouvy ve lhůtě čtrnácti dnů. Lhůta podle věty první běží* ***ode dne uzavření smlouvy a jde-li o****: a) kupní smlouvu, ode dne převzetí zboží, b) smlouvu, jejímž předmětem je několik druhů zboží nebo dodání několika částí, ode dne převzetí poslední dodávky zboží, nebo c) smlouvu, jejímž předmětem je pravidelná opakovaná dodávka zboží, ode dne převzetí první dodávky zboží."* V tomto případě nešlo o žádnou ze smluv ve smyslu písm. a) – c). V tom případě se lhůta k odstoupení od smlouvy počítá již od okamžiku jejího uzavření v intencích návětí § 1829 odst. 1 a není tudíž pravdou, že by vzniku práva na odstoupení bránila skutečnost, že žalovaná ještě dílo nedodala. To odpovídá i právní úpravě obecné části závazků; závazek ze smlouvy již vznikl, takže je z obecného hlediska možné jej zrušit odstoupením (§ 1725, § 1745 ve spojení s § 2004 odst. 2, odst. 3 o. z.). I kdyby lhůta pro odstoupení ještě nezačala běžet, mohla by žalobkyně od smlouvy platně a účinně odstoupit.[1] Zákon totiž v § 1829 zakotvuje spíše nejzazší termín. Obecně vzato nezáleží na tom, zda byl spotřebitel v prodlení kvůli neposkytnutí součinnosti ke splnění podnikatelova dluhu. Právo odstoupení zkrátka musí zůstat zachováno, což je zřejmé i z faktu, že se jej spotřebitel nemůže vzdát (§ 1812 odst. 2 o. z.). Právo odstoupení tudíž žalobkyni vzniklo a výslech svědkyně Z. nebyl potřebný.

14. Žalovaná skutečně navzdory opakované výzvě prvostupňového soudu ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. neprokázala (§ 1839 o. z.), že žalobkyni náležitě poučila o právu odstoupit od smlouvy [§ 1820 odst. 1 písm. f) o. z.]. Její subjektivní důkazní břemeno k poučení plyne též z čl. 6 odst. 1, odst. 9 směrnice. Tuto informační povinnost nelze vůči spotřebiteli splnit pouhým odkazem na web, nýbrž jen v zásadě v tištěné podobě (§ 1828 odst. 1 část věty před středníkem ve spojení s § 3026 odst. 1 o. z.). V jiné textové podobě, lze-li obsah informace uchovat a zobrazit, pak jen se souhlasem spotřebitelem, který zde nebyl ani tvrzen, ani jinak nevyšel najevo (§ 1828 odst. 1 část věty za středníkem ve spojení s § 1819 o. z., viz též čl. 7 odst. 2 směrnice).[2] To znamená, že se lhůta k odstoupení prodloužila na rok a čtrnáct dnů ode dne uzavření smlouvy (§ 1829 odst. 2 první věta o. z.). Odstoupení bylo tudíž včasné a na jeho platnost nemá žádný vliv okolnost, že postrádá důvod či obsahuje důvod dříve neuplatněný, poněvadž zákon umožňuje odstoupení od smlouvy bez uvedení důvodu, resp. z jakéhokoli důvodu [vi též § 1829 odst. 1 první věta, § 1814 písm. d) o. z.]. Právní

[1] HULMÁK, Milan. § 1829 [Lhůty pro odstoupení]. In: HULMÁK, Milan a kol. Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721–2054). 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 547, marg. č. 9.

[2] Dále viz rozsudek SDEU ze dne 5. 7. 2012, C-49/11, *Content Services 50*; VONDRÁČEK, Ondřej. § 1819 [Textová podoba]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1926, marg. č. 2.

úprava zde ani nerozlišuje podstatné a nedpodstatné porušení smlouvy a navíc neposkytnutí dodatečné (či poskytnutí nepřiměřeně krátké) lhůty k plnění ani podle právní úpravy obecné části závazků nezpůsobuje neplatnost odstoupení od smlouvy (§ 1979 o. z.).

15. Čerpadlo nebylo ani zbožím upraveným podle přání žalobkyně nebo pro její osobu ve smyslu § 1837 písm. d) o. z. Tato individualizace zboží je relevantní i v situaci, kdy nebylo zboží ani dodáno, resp. ani zahájena jeho výroba.[3] Určitá individualizace zboží je přirozená. Dané ustanovení nicméně dopadá pouze na případy vysoké míry individualizace, jež odráží vysoce individuální přání spotřebitele a způsobuje, že je zboží pro podnikatele neprodejné jinému spotřebiteli. Typicky jde o nábytek na míru či oděvy nebo zvláštní spotřebitelem zadaný design motorového vozidla či počítačového programu, který podnikatel nemá ve své nabídce či o personalizované vizitky nebo trička s potiskem. Pravidlo se naproti tomu nevztahuje na situace, kdy si spotřebitel vybere výrobek nabízený podnikatelem v předem připravených variantách.[4] Mělo by tudíž jít o zboží, které žalovaná nemá ve své nabídce, nebo sice má, ale jen ve zcela obecné podobě, resp. podobě, jejíž individualizaci provede sám zákazník podle svého přání. Žádný podobný případ zde nenastal (srov. i čl. 2 odst. 4 směrnice).

16. Proto odvolací soud potvrdil napadený rozsudek jako ve výroku I. věcně správný (§ 219 o. s. ř.).

17. Odvolací soud pouze nesdílí názor prvostupňového soudu na potřebnost podání žalobkyně ze dnů 13. 12. 2023 a 15. 2. 2024 k účelnému uplatnění práva proti žalované (§ 142 odst. 1 o. s. ř. *a contrario*), poněvadž k podání žalované ze dne 20. 11. 2023 se žalobkyně nebyla povinna vyjádřit a navíc zde reagovala na tvrzení ohledně individualizace čerpadla, která však mohla glosovat již dříve, např. na předchozím jednání. Co se týče vyjádření k provedeným důkazům ze dne 15. 2. 2024, žalobkyně sama v něm avizovala, že svědeckou výpověď Petra K. již vyhodnotil (stejným způsobem jako žalobkyně) prvostupňový soud na předešlém jednání a navíc jí nic nebránilo toto hodnocení podat na následujícím jednání, resp. v závěrečném návrhu, jehož právní úprava to přímo předpokládá (§ 119a odst. 2 o. s. ř.). Jednání ze dne 29. 1. 2024 netrvalo dva započaté dvouhodinové úseky, nýbrž pouze jeden [§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky MSp č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif, dále jen a. t.)], protože i se započtením přestávky mezi 11:44 a 11:52 šlo o dvě hodiny čistého času mezi 10:02 a 12:02 podle jednacího protokolu, takže šlo o jediný úkon právní služby. Jinak je výrok II. napadeného rozsudku věcně správný a odvolací soud odkazuje na jeho odůvodnění. To znamená, že náhrada nákladů řízení před soudem prvního stupně činí 121 362 Kč. Proto byl napadený rozsudek ve výroku II. změněn [§ 220 odst. 1 o. s. ř. *per analogiam*].

18. Výrok III. odpovídá tomu, že byla žalobkyně v odvolacím řízení plně úspěšná, pročež má proti žalované právo na náhradu jeho nákladů v plné šíři (§ 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř.). Náhrada sestává z položek vyčíslených podle a. t. Mimosmluvní odměna za vyjádření k odvolání a účast na jednání [§ 11 odst. 1 písm. g), písm. k) a. t.] činí 18 360 Kč (§ 8 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 6. a. t.), paušální náhrada hotových výdajů pak 750 Kč (§ 13 odst. 4 a. t. ve znění účinném v den učinění úkonu). Další složkou nákladů je, protože je advokát žalobkyně plátcem DPH, částka 4 013,10 Kč jako náhrada za DPH [§ 137 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 151 odst. 2 druhou větou o. s. ř. a § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb.]. Celková náhrada tedy činí 23 123 Kč. Lhůty k zaplacení odvolací soud ve výrocích II. a III. stanovil podle § 160 odst. 1 části věty před středníkem o. s. ř. vzhledem ke snížení náhrady nákladů prvostupňového řízení k tomu, že měla žalovaná během řízení dostatek času připravit se na zaplacení náhrad pro případ svého procesního neúspěchu a ovšem i k jejímu obstrukčnímu návrhu na osvobození od soudních poplatků, jímž oddálila konečné rozhodnutí. Je sice povinna nahradit náklady řízení žalobkyni, avšak danou částku musí zaplatit advokátovi jako jejímu zástupci (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

---

[3] rozsudek SDEU ze dne 21. 10. 2020, C-529/19, *Möbel Kraft GmbH & Co. KG*.

[4] VONDRÁČEK, Ondřej. § 1837 [Výjimky z práva odstoupit od smlouvy]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1952, marg. č. 5.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat dovolání, jestliže rozsudek závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku účastnici, k Okresnímu soudu v Ostravě. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené tímto rozsudkem, bude je možné na návrh vymáhat v exekučním nebo v soudním vykonávacím řízení.

Ostrava 11. února 2025

Mgr. Tomáš Zubek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.